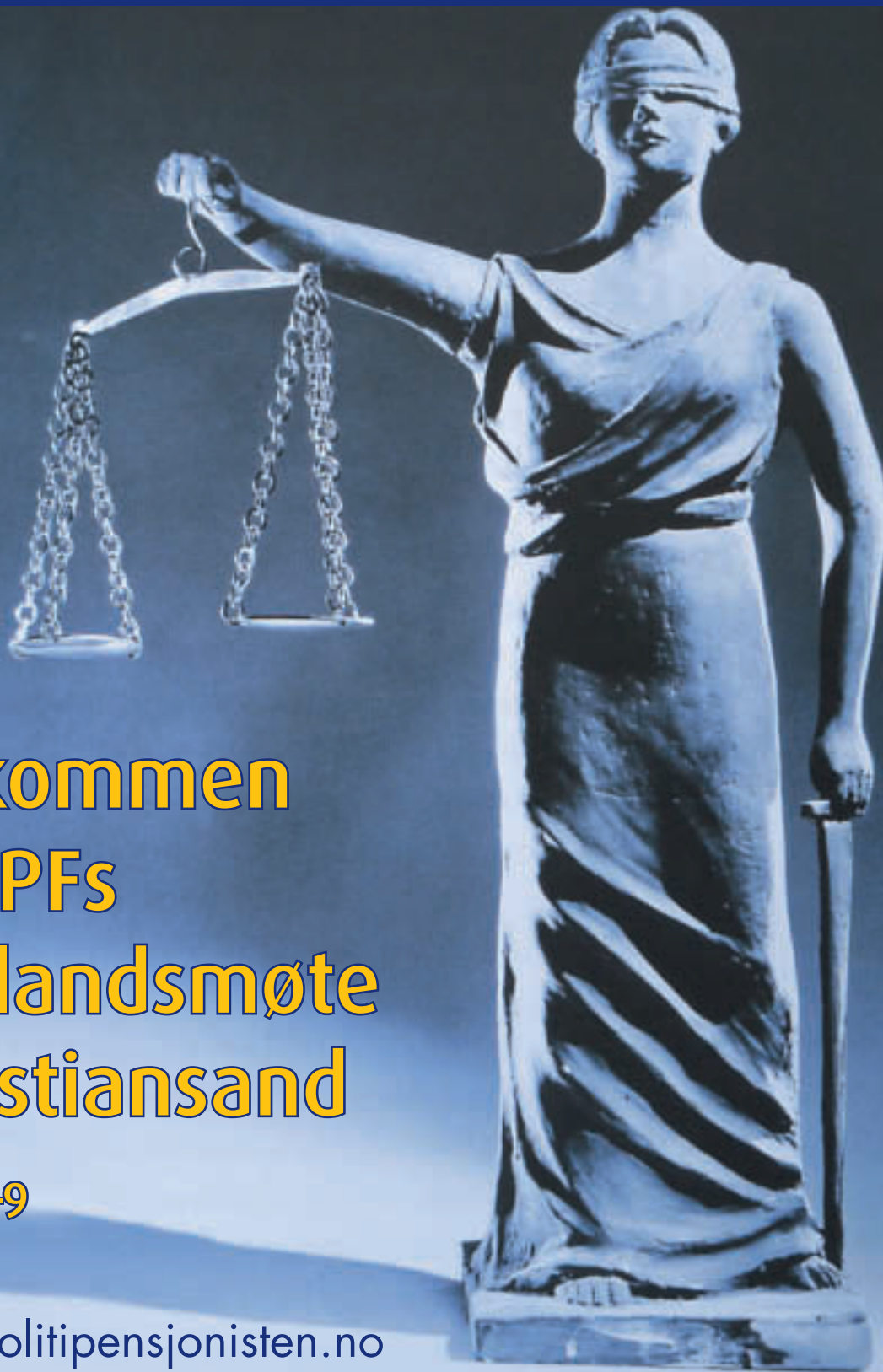

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND

NR. 1 • 2011

**Velkommen
til PPFs
13. landsmøte
i Kristiansand**

Side 7-9

www.politipensjonisten.no

Skjebneåret 2011

Kjell R. Bjerke

Jeg har fått anledning til å besøke noen av våre lokallag på deres årsmøter. Det gir inspirasjon og påfyll når man ser hvor godt det jobbes lokalt. Det er der våre medlemmer er og det for dem vi er valgt. Jeg innledet ofte min orientering med det Even Brattbakken i sin tid sa, nemlig: «*Væla har vorti så ælvorlig at en må få tullprate litt. Men en får itte berre prate tullprat – så ælvorlig som væla er.*»

Og det er et alvorlig år vi har foran oss. Det er nå vi skal se resultatet av pensjonsreformen som Det Norske Storting har vedtatt. I tillegg har Stortinget vedtatt nye skatteregler for oss pensjonister. Allerede ved første utbetaling av pensjonslønna har vi fått henvendelser og spørsmål fra medlemmene, og i alt vesentlig spør medlemmene om: «Kan dette være riktig, jeg har jo fått mindre utbetalt enn i fjor!?»

Pensjonslønna du fikk utbetalt brutto i januar skal være lik den du fikk i november. Men det er skatten som endrer på netto utbetaling. Det blir noen paradokser for oss pensjonister når vi samtidig får strømregning, TV-lisensen, forsikringer osv. som ikke er redusert, men hvor alt er blitt dyrere. Det gis ingen «honnørrabatt» fordi du er pensjonist.

Vi er mer enn 800 000 pensjonister i Norge. Vi er en kraft – både som enkeltmennesker, men også gjennom pensjonistorganisasjonene – til å påvirke de politiske beslutningstagerne. Men vi bruker ikke denne kraften i fellesskap. I den tiden jeg har vært forbundsleder har jeg fått inntrykk av at man legger for stort vekt på sitt personlige politiske grunnsyn når man skal ta stilling til de krav vi som pensjonister må stille til Storting og styringsverk.

Vårt forbund har innsett dette og har en god forankring i SAKO. Her kan vi positivt påvirke beslutningene gjennom å delta, via Pensjonistforbundet, i direkte forhandlinger og drøftinger med departementene. På denne måten kan vi også stille krav til endringer i pensjonsreformen når denne skal evalueres.

Det er en god leveregel at hvis man skal forstå nåtiden må man kunne fortiden og skue inn i framtiden. Med vår gode erfaring fra vårt liv i arbeid og samfunn, kan vi gi gode råd til beslutningstagerne, råd de bør lytte til.

Winston Churchill sa det slik: «*Kapitalismens største last er dens ujevne fordeling av godene. Sosialismens største last er dens jevne fordeling av manglene.*»

Kanskje vi pensjonister kan definere oss midt i mellom ?

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen
Peter Møllers vei 4 A, 0585 Oslo
Telefon 22870505
E-mail: colombocity@hotmail.com

Redaksjonen avsluttet:
2. mars 2011

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95 • Telefaks: 22 70 50 87
E-post: pppf@pf.no • www.politipensjonisten.no

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 25, 2 etasje, 0190 Oslo

Fast kontortid:

Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund**Forbundsleder**

Kjell R. Bjerke
Hilton 21, 2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjer@online.no

Forbundsnestleder

Tor Inge Hansen
Uranusveien 44, 9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Sekretær

Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer

Rigmor Henriksen, Lønborglien 125, 5039 Bergen
Telefon: 55 24 23 56

Styremedlemmer

Johan Omdal, Stavanger
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer

Olav Røttingsnes, Romerike
Haktor Dysvik, Skien

Design & Trykk:

Prinfo Unique – Opplag: 3 200

«De gamle er fortsatt eldst»

Mange hevder at rockens historie begynner med «låta» «Rock Around The Clock» av Bill Haley and His Comets fra filmen «Vend dem ikke ryggen» i 1955. Året etter kom filmen «Rock Around The Clock», og da den ble satt opp på Sentrum kino i 1956, hadde politiet tatt oppstilling utenfor for å hindre at det oppsto optøyer.

Det er mye som tyder på at det hele var medieskapt, og at optøyene som oppstod kom som en reaksjon på de forventningene til bråk som pressen hadde skapt.

En som var tilstede i Stortingsgata forteller at det hele ble stelt i stand av politi og pressefotografer som kom til stedet.

– Vi sto der og pratet, og så kom politiet. Etter hvert kom det også fotografer, og de oppfordret oss til å danse og lage optøyer, forteller han.

Men det var ikke bare uskyldig moro den dagen, for det ble både knusing av vinduer og velting av søppelkasser, og flere ble arrestert. Politiet jobb var da som i dag: å sørge for at «ro og orden blir opprettholdt og at all lovlig virksomhet får fortsette».

Men det hviler en viss nostalgi over denne hendelsen fordi mange politifolk fikk vise hvem de var og hva de var gode for. Dette skjedde i en tid da dagens teknologiske muligheter ikke fantes og da en fotpatrolje var politiets viktigste arbeidsredskap. I dag ser bildet noe annerledes ut, men byens fotpatroljer er fortsatt populære. Det viser ikke minst den populariteten Seniorpatroljen ved Grønland politistasjon i Oslo har fått. Her spør det om ikke flere politidistrikt bør benytte samme modellen og ta vare på senioren. «De gamle er fortsatt eldst!» – og besitter en kompetanse som unge konstabler ikke har.

Selv om politiet er noe annerledes strukturert i 2011 enn i 1956, er de aller fleste arbeidsoppgavene de samme. Her kan senioren spille av viktig rolle med sine kunnskaper, sin bakgrunn, sine opplevelser og erfaringer. «Lytt og lær» bør være parolen!

Når dette skrives, er vi allerede et godt stykke inn i 2011 – og det eneste sikre er at alt hele tiden er under utvikling. Tiden og historien lar seg ikke stoppe; selv om vi aldri så gjerne vil for enten å forandre den eller gjenoppleve den.

Det er noe som heter «i gode, gamle dager». Det kan godt hende de var både «gode og gamle», men var de noe særlig bedre? Både ja og nei.

Det politiet vi har i dag er et helt annet enn de vi hadde da bildet som vist, ble tatt – under rockeoptøyene i Oslo sentrum i 1956.

Den 20. september 1956 var det premiere i Oslo på filmen «Rock Around The Clock». tenåringer stod i kø, billettene ble revet bort, og kinoen ble stuvende full under alle forestillingene. Men mest kjent er likevel optøyene og sammenstøtene mellom ungdom og politi etter forestillingen.

Jørn-Kr. Jørgensen
redaktør

Jubileumsskriv fra Knut T. Jenssen – hans historie – og fire historier

Knut Thorbjørn Jenssen, f. 1923 i Svolvær. Folkeskole og 3-årig middelskole i Svolvær. Handelsskole. Begynte v/Landssvikavdelingen 2. januar 1946. Politikonstabel (reservekonstabel). Begynte i 1948 som kontorfullmektig II. Gikk gradene og ble kontorsjef til 1989.

Først noen ord om meg selv. Fullt navn Knut Thorbjørn Jenssen, f. 11. mars 1923. Kaller meg ekte Svolværing.

I de dager jeg ble født hadde vi 2 gater i Svolvær. Det var «Gammelgata» (nu Vestfjordgata) og «Nygata» (nu Storgata). Jeg ble født i byen i 2. etasje i rørlegger Hansens bolig som ligger øverst i «Storgata». Gikk folkeskole og 3-årig middelskole i Svolvær, og siste året på middelskolen endte i 1940. Var vel det som kalles skoleflink. Av utdannelse ellers har jeg handelsskole, og en drøss med militære kurs: Geriljakurs, skyte- og våpenkurs, ungdomslederkurs, sentralkurs, taktisk kurs og befalskurs v/Lv.Artilleriet, og ble i 1949 beskikket til fenrik og beordret som sjef for 71. lette luftvernartilleri som ble plassert i Svolvær og bemannet med personell fra HV. Benyttet ferietiden 1947 til 1952 til mil.kurs.

I politietaten har jeg kurs i personaladministrasjon fra Forbruker- og administrasjonsdepartementet, pluss 2 eller 3 økonomikurs, arrangert hhv. i Bodø og Tromsø. Hertil kommer flere organisasjonskurs. Nok om det.

Deltok i frivillig mil. opplæring arr. i Svolvær i 1939 (Lærere: Løytnant Karl Jespersen og furer Finseth). Jeg hadde mest lyst på en stilling i Forsvaret (hadde en onkel som var løytnant i Alta bataljon), men det ble nå etter hvert politietaten.

Hadde egentlig ikke spesielt lyst på politiet, ettersom jeg ble arrestert 3 ganger av Gestapo under okkupasjonen, herav 2 ganger ved hjelp av «Norsk politi» og 2 ganger arrestert av «Norsk politi». Fikk dessverre føle på kroppen Gestapos vrede, hvilket medførte langvarig angst, som jeg fortsatt sliter med av og til, dessverre. Ble «banket» opp mer eller mindre i ca. 9 timer fra kl.0900 til kl.1800, pluss verbale trusler om å bli skutt sammen med min mor, far og søster (9. januar 1942 - 19 år gammel). Etter Lofotraidet ble jeg ansatt som postelev og ble beskyldt for å ha forsøkt posten til Gestapo (delvis sant).

Howdan kom jeg så inn i politietaten? I 1945 var jeg en søndag ute for å stikke flyndre» som vi sier, da jeg ute ved «Skjæringan»

fikk se en «mannsfigur» flytende i vannet. Det var et lik av en mann som hadde omkommet året før, og som det hadde gått gass i, med den følge at han fløt opp. Tok fatt på årene, kom meg på land og ned til politistasjonen med melding om funnet. Måtte være med politiet i havnebåten som ble rekvirert og vi fant liket flytende langt fra der jeg observerte det, og fikk gjort det som skulle gjøres med avdøde.

Like etterpå var det annonsert en ledig kontorstilling ved den nyopprettede Landssvikavdelingen, som jeg søkte og fikk. Var i fast jobb og begynte v/Landssvikavdelingen 2.januar 1946. Jeg hadde egentlig tenkt å være der 2-3 måneder, men det endte opp med en «mannsalder» og vel så det. Etter ca. et halvt års tid som kontorbetjent ble det ledig en stilling som politikonstabel (reservekonstabel) som jeg søkte og fikk.

Av bl.a. politibetjent Trygve Klepstad fikk jeg i oppdrag å lese «løsgjengerloven», store deler av straffeloven, pluss forskrifter for stevnevitner (stevnevitneinstruksen med utdrag av domstolloven) for så å avlegge stevnevitneforsikring hos sorenskriveren. Hadde en rekke «spesielle oppdrag». Forkynnelser for varetektsfanger og bl.a. vakt i rådhuset over Gestapister, som var vitner i omfattende landssviksaker osv. Rådhusalen ble benyttet som rettslokale. Fikk også i oppdrag å rette opp fremmedregisteret, samt en spesiell legitimasjon for passkontrollør ved anløp av båter som kom fra utlandet.

Søkte meg inn på Politiskolen og ble opptatt som elev fra høsten 1948, men det ble ingen politiskole på meg. I stede ble jeg innkalt til daværende politimester Blekeli som spurte om jeg ikke kunne gi plassen min til Olaf Bergh Olsen, som hadde dårligere grunnutdannelse og sto i fare for å bli oppsagt, så skulle jeg heller få plass på Politiskolen ett år senere, om jeg så ville. Samtidig ble

jeg tilbudt stilling som kontorfullmektig II, som var bedre betalt enn en politikonstabelstilling. Slik begynte kontortilværelsen som varte til jeg sluttet i 1989.

Jeg tror jeg har en slags Norgesrekord, idet jeg har tjenestegjort under 9 politimestere og 42 andre «embetsmenn». Vi visste jo at politifullmektigene ikke var embetsmenn, men vi kalte dem det.

1. Så over til forskjellige episoder.

I 1947 før påske fikk jeg et noe spesielt oppdrag. Vi hadde på politistasjonen - i annekstbygget i bakgården til «Kaffistova» - lagret 4-5 små fat med rødvin, beslaglagt fra tyskerne. Fordi jeg var «ganske god til å prate for meg» (kurs i møteledelse og taleteknikk i Forsvaret) fikk jeg i oppdrag å ta opp spørsmålet med Direktoratet for fiendtlig eiendom, kontoret for Nordland, Bodø, om ikke vi politifolk, som arbeidet utallige timer overtid uten betaling, burde få en påskjønnelse med litt rødvin til påske.

Samtalen gikk i vår favør, vi kunne åpne et fat rødvin og ta ca. 10-15 liter som en liten «påskjønnelse» til påskefeiringen. Som sagt så gjort, men hva skulle vi fylle vinen i for transport opp til «politibrakka» bak reperbanen, hvor mange av de ekstraordinære politifolkene hadde hybler. Jeg vet ikke hvilket lyst hode som kom på at vi kunne jo ta ned de store lyskuplene på politistasjonen og fylle dem med vin, så kunne 2 og 2 av oss bære dem mellom oss til brakka.. Som sagt så gjort. 4 kupler ble tatt ned og fylt med rødvin, 2 og 2 politimenn i uniform marsjerte «hånd i hånd» med vinen opp «Gammelgata» til politibrakka, hvor vinen etter hvert ble fortært, men dessverre, «lampekuplene» kom aldri tilbake.

2. Etter okkupasjonstiden var det dårlig med varer i Norge og populært med en Sverigetur til Kiruna, som kunne friste med det meste. Synes å huske at rasjoneringen i Norge varte til slutten av 40-årene. Nok om det. I 1947 tror jeg det var, jeg kom på arbeid som begynte kl. 0830, da jeg nærmest ble omringet av ca. 40 damer, og midt i «dungen» sto politimester Blekeli (som bodde i politimestergården, med politikammeret), blid som en lerce. «Ja, Jenssen, nu får du nok å gjøre!» Det var husmorforeningen fra Sortland, som var kommet med lokalen og skulle ha pass for å reise via Narvik med «Skogøy», som gikk om kvelden kl. 21.00. Det var påbudt med pass for reise utenlands, også i de nordiske land. Lensmannen på Sortland hadde bare bedt damene om å ta med dåpsattest og 2 bilder, så ble resten ordnet «i en fei» på

politikammeret. Pass ble den gang skrevet for hånd, og etter ca. 7 timers «håndskrivning» ble siste pass skrevet. At jeg hadde «skrivekrampe» i flere dager etterpå var en selvfølge. Men foreningen kom seg til Sverige.

Det bemerkes at den dagen var vi bare 2 på «ekspedisjonen», undertegnede og kontorfullmektig I, Karl Jespersen, sistnevnte opptatt med de vanlige gjøremål.

3. Den «store brennevinsdagen» 1962. Denne dagen 25. mars, skulle politiets årsfest gå av stabelen og ingen ville selvfølgelig gå på vakt på «stasjonen». Jeg synes å huske at det var lørdag. Vår datter som da var 2 år og hadde «meslingan», gjorde at min kone og jeg valgte å være hjemmeværende, hvilket selvfølgelig medførte spørsmål om jeg kunne ta vakta om kvelden og natta til kl. 0400, som var vanlig vakttid i helgene under Lofotfisket. Som «medskyldig» hadde lensmannsbetjent Harry Vant fra Kabelvåg lensmannskontor sagt seg villig til å ta vakta sammen med meg. Som sagt så gjort. Vi fryktet det verste, hvilket viste seg å holde stikk. Ca. kl. 0100 fikk vi telefon fra Hjelmskjæret om storslagsmål ombord på 2 fiskeskøyter fra Lyngen, som lå ved kaia til Johannes Henriksen. Vi av gårde med «Maja». Det var fjære sjø, en leder ned til båtene og der var det virkelig slagsmål på ferde. Vant for ned til båtene for å skille «kamphanene» mens jeg sto klar på kaia med «Maja» for å stuve inn de vi greide å få med oss. Vi kjørte 2 «vendinger» med 6 arrestanter hver tur. Disse ble plassert i «gammelarestens» 2 celler, med 6 stykker i hver (på gulvet på halm-madrasser). Siste turen medførte at en arrestant slo seg vrang da han skulle inn i «Maja», med den følge at jeg fikk et «slag i kjeften» med en «blødende overleppe». Men det gikk nu bra. På mandag spurte politimester Stray hvordan vakta forløp: «Jeg ser du fikk deg en kilevink, ja, sånt må en politimann tåle» (Det var politivold den gang).

Kommet ned på vakta etter endt batalje ringte det på, og en forsagt ungdom, ca. 17 år, spurte om ikke han óg kunne bli arrestert. Han var blitt alene ombord og var nesten på gråten. Vi bad han gå om bord, men den dag i dag angrer jeg på at vi ikke arresterte han og lot han være sammen med mannskapet.

Det hører med at de arresterte ble fremstilt for politimesteren én etter én, og fikk og vedtok en bot kr.75,- hver for overtredelse av løsgjengerloven. En uhørt stor bot i 1962, antakelig som følge av min noe hovne leppe.

Kongevakten 1946:

Fra v. pk. K. T. Jensen, pk B. Berg, T. Christoffersen, pk B. Lund, p.betj. E. Leknes, pk. O Bergh-Olsen, pk. T. Reinholdtsen, p.betj. M. Kildal, pk. N. Nilsen, politimester Kr. Syvertsen, pk. Kr. Eilertsen, p.betj. O. Joh. Nyrud, p.betj. H. Endresen, pk. Kr. Kristiansen, pk. R. Larsen og pk. E. Tange Dekå Iversen.

4. Så til mer alvorlige episoder.

Den 7.mars 1956, etter et forferdelig snøvær som medførte stor rasfare, gikk mange menneskeliv tapt. Vi bodde da i kjellerleiligheten på Storøya hos husvert politikonstabel Nils Nilsen, og om morgenen ca. kl. 0530 ble jeg tørnet og sammen med mange andre fra politiet bedt om straks å stille med spade, fordi kraftstasjonen i Kongsmarka var tatt av snøras. Umiddelbart dro vi 6-8 stykker i «Maja» til Trollhøgda, for å gå på ski mot rasstedet. Det er noe som heter «dødens stillhet» og det opplevde vi på turen inn til rasstedet. Ikke en lyd hørtes, uten den skiene lagde. Ikke en fugl, absolutt stillhet.

Kommet frem til rasstedet møttes vi av et fryktelig syn. Kraftstasjonen - bygget av kilt gråstein - var praktisk talt forsvunnet ut i Store Kongsvann, bare grunnmuren og enkelte deler sto igjen. For første og forhåpentligvis siste gang fikk jeg se hvilke krefter som hadde vært i sving. Det sies at «skredvinden», som går foran skredet, kan nå orkans styrke, og det tviler jeg ikke på. I et plantefelt med stor granskog i kraftstasjonens nærhet, var store grantrær kuttet tvert av, som om de var saget over av erfarne tømmerhoggere.

Vi startet straks gravingen i ruinene etter de to som hadde vakt den natten, maskinist Aksel Ekrem og Reidar Strand (en god kamerat fra Hjellskjæret, bare et par år eldre enn meg). Etter 5-6 timer fant vi begge, dessverre døde. Hadde de gått «innover» i kraftstasjonen, i stedet for mot turbinen, var det ett rom som praktisk talt var helt, bare 30-40 cm vann på gulvet, men de hadde vel reagert momentant da raset kom, for å se etter hva som skjedde i maskinrommet, noe som dessverre kostet dem livet. Da jeg kom hjem greide jeg ikke å spise på flere timer. Dette gikk virkelig «inn på meg».

Samme natt gikk det et voldsomt ras i «Rasbukta» i Sigerfjord, som tok flere hus og hvor flere omkom.

Arne Bang (som ble sivilforsvarsadjutant) gikk den gang på handelsskolen i Sigerfjord og jeg vet at han var med på bergningsaksjonen der.

5. Den 29. oktober 1961, jeg tror det var en søndag, fikk jeg plutselig idéen om å gå en tur i byen ca kl. 0900 om morgenen. Vi bodde den gang på Storøya, og hva som fikk meg til å gå en sånn tur så tidlig, kan jeg ikke gi noen god forklaring på. Kommet til torget i Svolveværr traff jeg politibetjent Olaf Bergh Olsen, som vel nettopp var kommet på vakt.

Omtrent samtidig ser vi over mot «Festiviteten» at det siver røyk langs hele mønet. Vi slo straks fast at det måtte være brann og sprang i full fart bort til Mørch-hjørnet for å se opp til brannstasjonen, og der var det allerede full aktivitet. Vi visste begge at det bodde en familie - Ekrem - i en liten leilighet over «Lillesalen» i 2. etasje, og vi begge fikk farten opp mot inngangen som lå på baksiden. Heldigvis var døren åpen og Olsen og jeg kom oss opp i leiligheten, hvor vi fant 2 damer sovende. Det var fru Ekrem som lå i et lite soverom og en yngre dame som lå på en divan i stuen. Jeg fikk vekket fru Ekrem, som straks begynte å lete etter deres yngste barn (ca. 4 år), etter at hun i all hast hadde fått mer klær på seg. Olsen fikk i all hast vekket «hushjelpen» som lå i stua på en divan. Hun prøvde å dra teppet over seg i «søvnørnska», da Olsen røsket det av henne med ordene: «Her e f... ikke tid til å være blyg. Kom deg opp og ut av huset som står i brann!» Det sivet allerede røyk inn i leiligheten. Så det gikk godt med damene heldigvis. Hadde vi

kommet bare noen minutter senere er det uvisst hvordan utfallet hadde blitt når de lå i søvn.

Fru Ekrem fant sin yngste i bakgården hvor han hadde gjemt seg. Mannen var allerede gått på arbeid og eldste sønnen var gått tidlig på tur med skigruppa i SIL. Så vidt jeg kan erindre skyldtes antakelig brannen at den minste gutten hadde lekt med et stearinlys inne på et kott, som så hadde veltet og det hadde tatt fyr. Artikler i Lofotposten kan antakelig ettervise dette.

Da brannvesenet kom umiddelbart etter at vi hadde fått damene ut, prøvde røykdykker å komme opp i leiligheten for om mulig å berge ut noen eiendeler, men da han kom midt i trappen, eksploderte støvmengden over himlingen i Storsalen og han ble kastet på rygg ned trappen. Så fort kan det gå. Dette er det eneste jeg har gjort mens jeg var i etaten, som jeg er litt stolt av. Kanskje berget Bergh Olsen og jeg 2 mennesker i disse minuttene.

Nok om det. Jeg kom meg ikke hjem før langt på dag, idet jeg måtte henge politiskiltet som jeg hadde på meg utenpå jakken og delta i ordenstjenesten for å holde folk på avstand fra brannstedet så brannvesenet fikk «armslag».

Dette var de opplevelsene som jeg syntes det er verdt å nevne. Som ansvarlig skyteleder ved mange av politi- og lensmannsetatsens øvelser, kunne jeg fortelle mange morsomme historier, men dette får holde.

40 år i politiet

2. januar 1946 hadde Knut Th. Jensen sin første arbeidsdag ved Lofoten og Vesterålen Politikammer. Mandag ble han hedret for 40-års tjeneste i etaten, og det ble overrakt blomster fra politimester Torbjørn Høydal og kollegene.

Knut Th. Jensen er konsulent og sjef for kontorpersonalet ved kammeret. Han har vært i tjeneste som konstabel over en periode, men har hovedsakelig vært knyttet til kontortjenesten. Høydal er for øvrig den 8. politimester han arbeider under, og Jensen har i løpet av de 40 årene «slitt ut» 34 embedsmenn.

Her er han avbildet sammen med politimester Høydal og kontorpersonalet etter blomsteroverrekkelsen.

(Foto: Refsahl)

Velkommen til PPFs 13. landsmøte 2011 i Kristiansand

Politiets Pensjonistforbund ønsker alle delegater, observatører, gjester og medreisende hjertelig velkommen til forbundets 13. ordinære landsmøte. Dette er også et jubileumsmøte i det vi fyller 25 år.

Til dette Landsmøte har vi delegater fra 40 lokale lag og foreninger. Delegatene representerer nå mer enn 3200 medlemmer. Forbundet har nådd et mål og en milepel i antall medlemmer som gir oss en god mulighet til å ivareta våre felles økonomiske, sosiale, kulturelle og velferdsmessige interesser. Da forbundet ble stiftet på Geilo i januar 1986 møtte 28 «delegater». Til dette Landsmøte møter nå, i tillegg til styret og utvalgene, ca. 47 delegater. Til sammen blir vi rundt 65 møtende tillitsmenn og kvinner. I tillegg kommer observatører som enkelte lag/foreninger sender på egen regning.

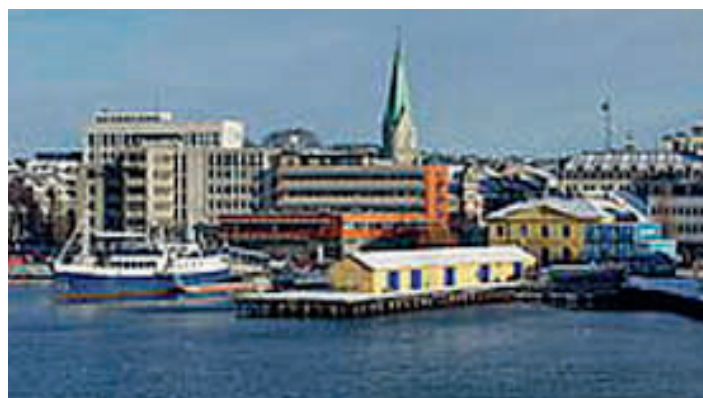
Landsmøtet er forbundets øverste myndighet og vedtektene pålegger Landsmøtet et stort ansvar for å legge til rette en framtidig rettet virksomhet og målsetting. Men Landsmøtet er også et høytidlig arrangement som skal gi tillitskvinner og menn i lokallaga en inspirasjon til å arbeide lokalt til beste for sine medlemmer.

Forbundsstyret er overbevist om at det 13. Landsmøte gjennom sine forhandlinger, vil gi de anvisninger som det nye styret trenger for fortsatt framgang for forbundet.

Vi er takknemlig for at Politiets Pensjonistlag Kristiansand, tok på seg arrangementet, og vi er sikre på at oppholdet i Kristiansand vil gi glede og minner vi kan ta med oss i vår hverdag som pensjonister.

Velkommen og lykke til med forhandlingene.

*Forbundsstyret
Politiets Pensjonistforbund*

Kristiansands byvåpen

Forklaring til Kristiansands byvåpen.

Byvåpenet består av flere elementer som har en spesiell betydning (heraldisk forklaring):

Furu Byen er grunnlagt på en furumo.

Løven Kristus - Løven av Juda. Løven er tatt fra riksvåpenet for Norge.

Øksen Vold, makt. Når løven holder øksen med alle fire labber, betyr det at han (Kristus) har kontroll - behersker vold, makt.

En lukket kongekrone Byen er grunnlagt av en konge. Andre byers våpen har en tagget kongekrone.

Valgspråket som står under våpenet er «Causa Triumphat Tandem Bona» - den gode saken seirer til slutt.

Kristiansand – landsmøte 2011

INNKVARTERING

Politiets pensjonistforbund avholder sitt 13 ordinære Landsmøte på Clarion Hotel Ernst, i tiden 8. til 10. juni 2011.

Clarion Hotel Ernst ligger sentralt i byen og er nylig pusset opp og utvidet. Det er kort gangavstand til havna og byens severdigheter. Litt lite parkeringsmuligheter. Se ellers på booking.ernst@choice.no eller ring 38 12 86 00.

Kjernetiden for Landsmøtet er fra ankomst etter lunch 8. juni til avreise etter frokost 10. juni.

Pris: Enkeltrum pr. natt inkludert frokost	kr. 790,-
Dobbeltrum ----- " -----	kr. 990,-
Helpensjon i pr. person i dobbeltrum	kr. 1115,-
Helpensjon i enkeltrum	kr. 1445,-

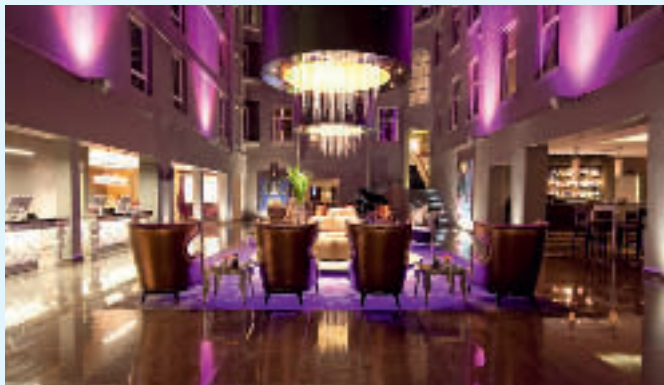
Dagpakke koster kr. 445,-

Hvis noen ønsker å komme utenom kjernetiden er prisen den samme, pr. person i dobbeltrum kr. 1115,- og kr. 1445,- i enkeltrum.

Bindende påmelding skjer til forbundskontoret på telefon 22 66 90 95 mandag eller onsdag i tiden 0900 – 1500.

Du kan også sende påmelding på e-post ppf@pf.no. Fristen settes til 27.april.

Disse fristene gjelder også påmelding av observatører og medreisende.

Velkommen til sommertreff i Kristiansand

I vår Handlingsplan som ble vedtatt på Landsmøtet i Bergen står det «*lederseminarer og sommertreff er forbundets sosiale ansvar og bør gjennomføres så langt økonomien tillater det*».

Forbundsstyret har bestemt at vi skal avholde sommertreffet i forlengelsen av Landsmøtet i Kristiansand i tiden lørdag 11. juni til søndag 12. juni.

Det er laget i Kristiansand som står som teknisk arrangør og det er forbundet som står ansvarlig. Odd Kjell i Kristiansand har bestilt et nydelig pinsevær.

Vi skal ut på båttur i skjærgården med M/S «Maarten» lørdag fra klokka 1000 til 1600. Servering om bord, det skulle ikke forundre oss om det blir servert fiskesuppe. Søndag blir det utflykt til Lista. Kristiansand by har mye å by på i de svale sommer nettene. En

rusletur langs kaiene gir deg ro i sinnet. Vil du noe spesielt kan du ta hurtigbåten til Danmark for en rimelig penge.

Prisen har vi fått på plass og vi har avtale med Clarion Hotell Ernst slik:

Enkeltrum pr. natt inkludert frokost	kr. 790,-
Dobbeltrum ----- " -----	kr. 990,-

Påmeldingen må skje innen 27. april.

Vil du ha flere opplysninger kan du ta kontakt med Forbunds-kontoret eller direkte til **Odd Kjell Abrahamsen, tlf. 38 15 59 97 mobil 900 50 344, e-post: o-kjabra@online.no**, se også www.politipensjonisten.no og søk på Kristiansand.

Forbundsstyret

LANDSMØTET – Foreløpig program

Onsdag 8. juni

Kl. 0900–1230 Registrering av delegater på Clarion Hotell Ernst, Rådhusgata 2,
telefon 38 12 86 00, e-post: booking.ernst@choice.no

Kl. 1400–1500 Landsmøtets åpning Festningen.
 Velkomsttale v/lokallagsleder Odd Kjell Abrahamsen
 Minnetale v/ forbundsleder Kjell R. Bjerke
 Åpningstale v/ forbundsleder Kjell R. Bjerke
 Hilsningstaler.
 Arr. Politiets Pensjonistlag Kristiansand.

Kl. 1600–1630 Kaffe, fortsatt registrering på hotellet.

Kl. 1700–1900 Landsmøtets konstituering. Forhandlinger

Kl. 2000 Middag

Torsdag 9. juni

Kl. 0800 –0900 Frokost

Kl. 0900–1200 Landsmøtets forhandlinger

Kl. 1200–1300 Aktuelt temaforedrag

Kl. 1300 –1430 Lunch

Kl. 1430–1630 Landsmøtets forhandlinger

Kl. 1630 –1700 Kaffe

Kl. 1700 –1800 Landsmøtets forhandlinger

Kl. 2000– Festmiddag.

Fredag 10. juni

Kl.0800–0900 Frokost

Kl. 0900–1100 Landsmøtets forhandlinger

Kl. 1100–1200 Utsjekking, avreise

Kl. 1200 Forbundsstyremøte

Christiansholm festning

Festningen stod ferdig i 1672 bare 31 år etter at Kristiansand ble grunnlagt av kong Christian IV av Danmark. Festningen har bare vært i kamp en gang, i 1807 da engelskmennene angrep byen. I 1872 ble den nedlagt og overlatt til byen.

I dag brukes festningen til arrangementer. Den kan leies av Kristiansand kommune og har plass til ca 600 personer.

Christiansholm festning er verdt et besøk der den ligger midt i Strandpromenaden i Tresse. Den er fint restaurert og har en lun og fin atmosfære. Bak muren står en rekke gamle kanoner og peker mot havet. Her kan du nyte den fine utsikten mot fyrene ytterst i byfjorden.

Themis – beskytter av lov og rett

Themis (*Gudinne for lov og orden*), som var datter av Gaia og Uranus (på lik linje med Zeus, Hera og andre) var «Lovens gudinne» og den som sørget for en viss orden. Hun hadde evnen til å se inn i fremtiden, og det blir også sagt at hun var den som styrte Orakelet i Delphi etter Gaia. Senere ble det overlatt til Apollon.

Hun var den som vokter eden og ble regnet som en personifisering av rett og rettferdighet. Hun nedfelte den guddommelige loven, som skilte mellom rett og galt, og var alltid tilgjengelig for Zeus for å råde han i hans dommer. Hun ble også Zeus' andre kone, etter at han hadde drept Metis.

Hun var på sett og vis gudenes sekretær, og var den som organiserte møter og saksliker for de andre gudene. Blant menneskene var hun kjent som beskytterinnen, som beskyttet de uskyldige og straffet de skyldige. Hennes tilbedere var spredt over hele Hellas, og hun hadde et eget tempel i Athen. Sammen med Zeus ble hun dyrket på de hellige stedene, og særlig i Troezen, Thebes og Olympia.

Da Zeus bestemte seg for å utslette menneskeslekten med en syndeflod, rådet Themis mennesket Deucalion (sønn av Prometheus) og hans kone Pyrrha (jrf. Noa's Ark) å bygge en ark og bringe menneskeheten videre. Themis er vanligvis beskrevet som en høytidelig person med et strengt ansiktsuttrykk, der hun holder skålvekten, som også i dag representerer vekten mellom rett og galt.

PPFs hederstegn tildelt Jan Altmann

– Jeg er kommet hit til Hammerfest i et meget ærefullt, høytidelig og ærverdig oppdrag, sa Odd Kjell Abrahamsen, da han troppet opp på julebordet til pensjonistene i Politiets pensjonistforening Vestfinnmark i Hammerfest.

«Søringen» fra Kristiansand, eller OK som han gjerne kalles er leder av Hederstegnsutvalget i Pensjonistforbundet. Da det ble kjent at medlem og leder i pensjonistforeningen i det høye nord, Jan Altmann, skulle bli tildelt Hederstegnet, ringte sekretæren i foreningen til utvalgsleder OK og inviterte han sporenstreks til julebordet som skulle avvikles 27. november 2010.

Sekretæren skrøt uhemmet av hvor hyggelig julebordet var, og for ikke å snakke om maten. Nesten umiddelbart kom svaret, og like før julebordsstart kom OK til lokalet.

De tilstedeværende fikk vite at sekretær Fred Davidsen hadde invitert ham på julebord, men de kjente ikke hans bakgrunn og årsaken til at han var der.

Etter at leder Jan Altmann hadde ønsket velkommen til julebord, med 30 medlemmer og ledsagere tilstede, ble OK introdusert, og overrekkelsen ble foretatt.

Følgende ble sagt:

– Jan Altmann, Politiets Pensjonistforbund vil på denne måten takke deg for lang og fortjenstfull innsats både sentralt og lokalt. Du har vært en trofast møtedeltaker ved sentrale sammenkomster, og du har ikke minst gjort et fortjenstfullt arbeide lokalt for Politiets Pensjonistforening i Vestfinnmark.

Du ble medlem i Politiets Pensjonistforbund kort etter at din pensjonisttid startet i 1996. Lokalt var du nestleder i ca. 1 år fra februar 2005, hvoretter du overtok formannsvervet – og har hatt dette fram til d.d.

Det blir sagt at det er mye din fortjeneste at medlemsmassen ikke bare har vært stabil, men også økende i disse årene. Dette til de øvrige medlemmenes store tilfredshet.

Du har i vesentlig grad vunnet øvrige medlemmers aktelse og tillit. Dette er også grunnen til at vi nå ønsker å hedre deg med forbundets «**HEDERSTEGN MED DIPLOM**».

Tildelingen kom som julekvelden på kjerringa for Jan, som tydelig satte pris på hederen som var blitt ham til del.

Etter at middagen var fortært, satt OK seg i leiebilen og kjørte over Sennalandet til Alta i minus 24 kuldegrader. Han håpet på å se nordlyset på turen, men det er en annen historie.

Bokomtaler våren 2011

Dikt fra en pensjonert kriminaltekniker

Det er ikke så spektakulært at pensjonerte politifolk og lensmenn skriver bøker. Det er det flere som har gjort; enskjønt det kunne – og burde – ha vært mange flere. At pensjonerte politifolk skriver dikt og utgir dem mellom to permer, er det derimot lenger mellom.

I oktober 2009 kom det en liten, beskjeden diktsamling av Kjell Reitan fra Melhus som i 1959 kom inn i politiet og som i 17 år var åstedsgransker og kriminaltekniker ved Kriminalteknisk avdeling i Trondheim. At han utviklet et blikk for detaljer, vitner hans diktsamling «Det hvisker i baret» om.

De fleste diktene henter sitt hovedmotiv fra naturen og fra livet mellom mennesker med mange flotte bilder både fotografisk og språklig. Det er en edel kunst å skrive dikt. Noen gjør dette dårlig, noen bra og noen svært godt. Jeg synes Reitan kommer godt fra det og treffer blink. Jeg nikker gjenkjennende på hodet.

Det er få som når opp til de store dikteriske høyder. Å nå dette «taket» har det heller ikke vært Reitan's ambisjon, men å dele med leserne noen underfundigheter underveis som har visket dype sannheter til ham. Slik har vi det alle; vi mangler bare evnen til å lytte. Reitan har denne evnen, og det gjør hans lille bok til en tildels morsom bok å lese, men også til en god bok å fundere litt over – mao. er «Det visker i baret» en bok til ettertanke.

Kjell Reitan skal ha takk for at han «modig – og flittig – som mauren» har gitt ut sine dikt i en bok på eget forlag. Han fortjener å bli lest av kolleger over hele landet. Her er 40 sider dekket med ord og bilder fra en mann med «lyriske årer». Takk skal du ha!

(JK)

Lensmannen forteller fra sitt liv i Aremark

Den gamle lensmannen i Aremark i Østfold, Gudbrand Mellbye skrev før han døde ned noen minner fra sitt lange liv i politietatens tjeneste, og i 2010 kom disse ut i bokform samlet av Bjørn Andersen.

Boken bærer tittelen «Lensmannen og aremarkinger han kjente». Dette er blitt en morsom bok med en hel del små personvignetter som ikke finnes nedskrevet noe annet sted enn nettopp i denne boken.

Å være lensmann i 43 år er kanskje ingen prestasjon, men å være venn og på hils med alle, er godt gjort. Gudbrand Mellbye gikk ofte sine egne veier, men i alt og ett var det han gjorde forebyggende politiarbeid; en slags avansert form for det vi i dag kaller problemorientert politiarbeid. Mellbye løste ofte problemene i sitt distrikt på sin måte.

Norgeshistorien er full av originale politifolk og lensmenn. Få av dem har fått sitt liv og sine minner nedskrevet mellom to permer. Gudbrand Mellbye har det, og selv om han selv ikke fikk oppleve å se boken ferdig, lever hans historier og opplevelser videre gjennom det arbeidet Bjørn Andersen førte videre.

Dette er blitt en morsom og godmodig bok som nok passer best i Østfold, men som folk med glede kan lese og humre over. Og ikke minst: Trekke på smilebåndet over, og kanskje Gudbrand Mellbye visste om politidirektør Ingelin Killengreens private valgspørsmål før hun formulerte det selv: «En dag uten et smil er en bortkastet dag».

Boken er til salgs bl.a. gjennom H. Andersens Bokhandel i Halden. 78 skikkelige boksider til glede, smil og forundring.

(JK)

Visste du?

Hva måtte griser ha for å overleve i dinosaurtiden?
Griseflaks.

Visste du at de hadde klokker i steinalderen?

- Nei, er det riktig?
- De var jo urmennesker ...

Hva gjør en svenske hvis det begynner å regne når han er ute og svømmer?

Dukker og svømmer videre under vann for ikke å bli våt.

Hvorfor var det ingen som ringte til

Alexander Graham Bell?

Fordi han bare oppfant én telefon.

Hvilken fugl har bare ett bein?

En halv kylling.

Hvorfor brukte Brahms så langt tid på å komponere voggesangen sin?

Han sovnet hele tiden.

Hvordan reagerer kenguruer når de vinner i Lotto?

De blir hoppende glade.

Hvilke bjørner er snille mot mennesker?

Teddybjørner.

Første agurk: – Du ser ikke frisk ut.

Andre agurk: – Nei, jeg er helt sylta.

Julebord i Hammerfest 2010

Lørdag 27. november var det duket for årets julebord i Politiets Pensjonistforening Vestfinnmark. Julebordet ble avvirket i Handelstandens lokaler i Hammerfest og samlet 29 medlemmer med ledsagere. Det var også medlemmer fra Alta, Lakselv og Korsfjorden som hadde tatt turen til Hammerfest, noe som var veldig hyggelig.

I tillegg fikk vi særdeles hyggelig besøk fra Pensjonistforbundet ved OK, eller Odd Kjell Abrahamsen som han ved enkelte anledninger også kalles. Besøket er omhandlet annetsteds i bladet. Det var nok uventet for de fleste; vår leder Jan Altmann satte nok veldig stor pris på besøket.

Jan Altmann og kasserer Ellinor Holmgren sto for matlagingen. Potetene ble samvittighetsfullt skrellet av sekretæren. Som vanlig smakte maten fortreffelig.

Etter mat og drikke var det kaffe og kaker og en lille en. Vi koset oss med prat og sang og spill til ut i de små timer.

Fred Davidsen, sekretær

Skisamling på Pellestova

Spreke Oslo-pensjonister i løypa.

søndagen. Noen ymtet frempå at det var noe kaldt, men Einar Josef syntes det ikke var kaldt nok for noen avlysning. Det hadde aldri skjedd tidligere og det ble lite stoff til Skiposten. Lørdag ettermiddag dro han ned til Pelleveien og satt opp skiver til søndagens dyst.

Søndag formiddag etter frokost ble skia smurt. Alle gjennomførte løpet i fin stil. Einar Josef som ikke vant sin klasse, klaget litt fordi det ikke hadde vært dans kvelden i forveien og derved ikke fått ladet- og varmet opp slik han ønsket. Det var en grunnene til at han ikke sto øverst på pallen - ifølge han selv.

Siste helg i november 2010 avholdt OPIL's skigruppe under ledelse av Einar Josef Berger sin årlige skisamling. Det deltok fire pensjonister. Som så mange ganger tidligere var samlingsstedet Pellestova Fjellhotell. Her har skigruppa hatt sine fleste samlinger siden 1960 tallet. Det har blitt mange skimil i dette området.

I slutten av 2009 åpnet det nye hotellet dørene og vi var blant de første gjestene. Det gamle hotellet hadde sin egen sjarm og Pelle satt i veggene. Det nye hotellet er et meget flott, nymoderne og koselig hotell. Betjeningen er serviceminded og meget hyggelige. De som ikke har sett det nye hotellet bør ta seg en tur. Det er åpen kafe både vinter som sommer.

Årets samling var meget kald med temperatur på mellom -16 og -18 og litt vind gjorde skiturene noe kalde. Vanligvis pleier vi å ha pistollangrensløp på

Ohj.

Ny formann i Oslo politis Pensjonistforening

Årsmøtet i OPP ble avholdt i Kantina på Politihuset mandag 14.2.2011. 40 medlemmer møtte og eldstemann var Reidar Tørmoen som fyller 100 i mars. Lederen, Jon Kvikne, ønsket velkommen og mintes de som var gått bort siden forrige møte. Møtet ble ledet på en god og humoristisk måte.

Årsberetning og regnskap ble enstemmig vedtatt. Årsresultatet ble et overskudd på ca. 16 000,-.

Det var ingen innkomne forslag.

Kvikne hadde ønsket avløsning som leder, men sagt seg villig til å fortsette i styret. Valgkomiteen hadde lagt frem følgende forslag til tillitsmenn og kvinner og disse ble enstemmig valgt inn:

Styret:

Leder Øyvind Røen ny

Sekretær Elinore Brandt ikke på valg

Styremedlen Jon Torstein Kvikne ny

Varamedl. Jan Walman - gjenvalg

Nestleder Bjørn Overaae ny

Kasserer Odd H. Johnsen gjenvalg

Styremedlem Kai Egeland ny

Leder Øyvind Røen

Den nye lederen var ikke tilstede da han samme dag fikk rygg-kolaps, da han skulle ta på seg skia.

Det kan nevnes at han tidligere har vært leder av Norsk narkotikaforening. Nestleder hadde også Lovlig forfall pga sykdom.

Steinar Slåtten ønsket å trekke seg som styremedlem etter 12 år i styret og ble belønnet med en blomsterhilsen.

Kveldens underholdning/gjest var kollega og forfatter Bjørn Botolvs. Han har skrevet og utgitt både barne- og kriminalbøker, men er mest kjent som kriminalforfatter. Det ble lest litt fra et par av bøkene, samtidig som han fortalte om planleggingen og hvordan historiene ble til. Han tok litt fra virkeligheten og noe fra fantasien. Etterpå var det anledning til å kjøpe bøker med en hilsen fra forfatteren.

Kvikne hadde laget en «Politiquis» som møtedeltakerne skulle løse. Deretter kom noe av det viktigste, Serveringen, snitter, kaffe og kake.

Før vi avsluttet fikk Forbundslederen, Kjell Bjerke, ordet. Han hadde et innlegg om den nye pensjonist-reformen og ba om å bli underrettet dersom noen av pensjonistene fikk mindre bruttopensjon etter 1,1,2011, enn det de hadde hatt tidligere. Det er fortsatt en del ting som er uavklart, spesielt med hensyn til framtiden, når det gjelder pensjonen.

Rogalandspensjonistene på «sydentur»

Den aktive pensjonistgjengen i Rogaland arrangerte nylig busstur sydover, til Egersund! Hele 52 deltagere hadde meldt seg. Det var god aldersmessig spredning på gruppen, fra de helt ferske pensjonister, til de med en «fartstid» på nærmere tretti!

En interessant omvisning på museet ved Egersund Fayan-cefabrikk sto på programmet. Etterpå inviterte den lokale

Praten gikk livlig ved bordet.

gruppen på servering i kantinen på den nye stasjonen i sentrum. Etter serveringen var det underholdning fra vertskapet og allsang. Man kan trygt si at «selvgjort er velgjort», både når det gjaldt servering som underholdning.

Det var meget fornøyde deltagere som entret bussen før den timeslange returen nordover til Sandnes og Stavanger.

Vertskapet, Reidun og Reidar, sto for det meste.

En uekte 68'er ser tilbake

Den som ser er Berit Øien

Berit Øien da hun begynte i politiet.

Med hukommelse som en elefant, ble dette noe av det vanskelige jeg har gjennomført. To utkast ble forkastet. Endelig det tredje som er brukbart kort, men mange trivelige episoder utelatt (dessverre).

Aspiranter i Bergen i skjørt ble ofte kalde og våte. Etter gjennomført etatsutdanning havnet jeg i Asker og Bærum politidistrikt. Først i midlertidig stilling noen måneder som raskt ble fast ansettelse. Distriktet var i konstant mangel på folk så en fikk bruk for alt en hadde lært på skolen. Kommunene var i startgropen av en stor utbygging på alle felt, så privatlivet ble fort den tapende part.

«Liv, legeme og helbred»

Snart oppdaget jeg at det var en fordel å være ukjent person ved utrykninger. Etter ca. et år med rundering ved mange forskjellige avdelinger ble jeg plassert ved Kriminalavdelingen ved gruppen

for «Liv, legeme og helbred». Sedelighetssaker var det lite av, så det gikk hovedsakelig i «vold» av mange slag. Jeg var den aller første kvinnelige konstabel og vakte en oppmerksomhet jeg ikke satt pris på. Imidlertid var det også en fordel. Gemyttene roet seg hos de aller fleste uansett rolle de måtte ha i en straffesak eller ulykke. Ettersom årene gikk ble jeg mest engasjert i arbeidsulykker hvor det nesten aldri ble tatt ut tiltale. Det var frustrerende å ta masse avhør og undersøkelser som nesten alltid havnet i arkivet. Jeg har *aldri* vært i retten med dette som tema. Arbeidspresset i bedriftene rundt om var stort på grunn av ny teknologi og økt tempo.

Dyrevernsaker engasjerte

Imidlertid dukket det opp dyrevernsaker. Disse var nye for meg, men utrolig engasjerende. Med en oppvekst som utkant-menneske forsto jeg mye. Fra jeg var liten hadde min familie eid hund og landsbygda var full av dyr. For alle var det en berikelse å måtte forholde seg til dem. Både trasige hendelser og hyggelige opplevelser.

For min egen del ble rapportene lest, og av og til ettergått, dvs. undersøkt om jeg skrev sant. Jeg ante ingenting før en leder plutselig sa: «Det var jo sant det du hadde skrevet.» Som finnmarking var jeg utrolig bevisst på å skrive korrekt i rapportene. Det viste seg at de ble lest av kontorpersonalet som gav meg skryt for fine rapporter. Hyggelig.

Saksmengdene ble større

Ettersom jeg bare hadde ungdomsskole og gammeldags handelskole, mente jeg Oslo hadde mange kurstilbud. Fritiden ble brukt til privatskoler. Blant annet del-artium som privatist og høyere regnskapsføring. Studiekompetanse! Arbeidstid medregnet overtid ga lite fritid. Dødsulykker i trafikken samt selvdrap og drap var oftere enn vi på gruppa ønsket, så få som vi var. Årene gikk og saksmengden ble større og større. Innbyggerne flere og flere.

Tror på hunder!

Min tro på hundene var det nesten ingen som hørte på. På arbeid var det en tjenestehund med lønn. Mange kunne det vært – jeg kjente flere av dem. Luftet dem når eierne var opptatt i rettsmøter eller avhør. Den enkelte hund var mest opptatt av å komme seg ut av boksen sin for å få gjort fra seg ute. Tror ikke de brydde seg så mye om hvem som slapp dem ut.

Pulserende reiseliv på Fornebu

Jeg søkte meg så over til en enklere tjeneste på Fornebu flyplass. Der tjenestegjorde jeg nesten et år. Det var positivt å kjenne et pulserende reiseliv. Kun dag og kveldsvakter var lett å betjene. Nattevakter var det kun en person som hadde. Flyplassen var stengt for flytrafikk om natta. Det ble imidlertid oftere behov for

gjennomlysning av bagasje og personer på tilfeldige avganger/ankomster. Storkontroller av folk og gods med narkotika-hunder som gode medhjelpere. Etter en tid søkte jeg Romsdal politikammer. Jeg lengtet etter frist luft, kort avstand til naturen og et litt lavere tempo i arbeidslivet og bil-/båttrafikken.

Som første kvinnelige ansatte politibetjent vakte det også her oppmerksomhet. Jeg hadde fått med meg allsidig praksis, men ansettelsesrådet hadde ikke vært enig. De ville ikke ha en kvinne i sitt korps. Saken havnet i lovavdelingen siden en person mente at kammeret trengte det. Alt tok tid, men jeg hadde arbeid i Sandvika så lenge.

Ordenstjeneste i rosenes by

Første januar begynte jeg som betjent i Rosenes by Molde. Tjenesten av annerledes. Med hovedvekt på ordenstjeneste. Litt trafikkjenteneste, mye psykiatri og utfordrende bråk på offentlig sted og husbråk. Underbemannet, men ikke spesielt krevende. Etter ca. tre år søkte jeg meg en sekretærstilling i den videregående skole og fikk den på Sunndalsøra. Det var en nytelse å være «løslatt» fra polititjenesten.

Skiftende arbeide

På skolen var det hektisk hele tiden, men ikke hendelsesstyrt. Jeg fikk god kunnskap om det norske skolevesen og Statens Lånekasse. Hver høst deltok jeg på et to dagers kurs hvor deltakerne lærte diverse kriterier elevene skulle fylle for å få stipend eller lån. I dag søkes det på data og skolene bare bekrefter søknader. Så enkelt, men akk så viktig å følge med om alt er korrekt. Ti år og med store endringer er nok også der.

Nytt syn på lensmannsetaten

Så er jeg tilbake i min gamle etat, men denne gang i lensmannsetaten. Jeg mente jeg kunne gjøre stor nytte for meg. Overraskelsen var enorm og gledelig for alle parter. Kollegene var så dyktige at mitt syn på lensmannsetaten ble totalt endret. Da forsto jeg at det å være fra nabokommunen eller «langtvekkistan» var en fordel. En var i utgangspunktet ikke i slekt med noen eller skolekamerater heller.

Jeg som hadde gått politilinja på skolen i Oslo, fikk god bruk for eksamen i spesiallover og politirett. Lærer var i ulastelig ripsdiagonal uniform og flink til å lære oss til å forstå stoffet. Vi skulle tåle alt og forstå hvorfor. Det er ikke lite i praksis. Som kvinne er jeg heldig.

Yrkeserfaringen har gjort meg måteholden

Mitt temperament er dempet og da jeg merket at jeg var skikkelig sint stadig vekk, sluttet jeg. En arbeidspraksis i full stilling har gitt full uttelling, men også en grunnlønn som tilhører lavtlønngruppen! Min idrett har alltid vært svømming. Jeg har ennå ikke vært våt under tjeneste så gleden har vært på min side. Havhesten har jeg ennå, men gleden og nytten er min alene. Min mann klaget over at jeg var så mye under vann at det var vanskelig å føre en samtale. Selv ville jeg ikke drukne som mange andre gjorde i min barndom. Yrkeserfaringen har også gjort meg måteholden. Det er billig også.

Berit Øien i dag.

I dag går alt langsommere

I dag er jeg utbrent. Diagnosen er «langtidsbelastning/stress». Med mange interesser blir det ingen lange dager. Jeg kan endelig bruke dagene som jeg klarer. Alt går langsommere, men bedringen har vært stor! Håndskriften er trent opp og balansen er brukbar, men ikke perfekt. Vi må tillate oss å gi kroppen vår tid til å bli frisk som dagens «rekke nå»-samfunn ikke gir.

Berit Øien

Fhv. politibetjent/sivil konsulent

(Nå uføretrygdet med 20% arbeidskapasitet)

En uekte 68'er

Rettelser

Det gikk litt fort ved utgivelsen av nr. 4/2010. To betydelige skrivefeil ber jeg dere rette opp. Randi påpeker at det heter ikke «i Finnskogen» men PÅ Finnskogen, se side 15. Den lille artikkelen om «Enker og rettferdighet» ble også gal, side 13. Heldigvis er virkeligheten fra årsskiftet 2010/2011 at dagens pensjonistektepar/samboere får et fratrekk av sin garantipensjon på 15%, ikke 85 % som det står i artikkelen. Vi har krevd at folketrygdens garantipensjon må være lik grunnbeløpet uansett sivilstand. Vi har tøyd oss så langt at denne opptrappingen kan gjennomføres over en treårsperiode. *KRB*

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund
Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

**INNTIL 40 % RABATT
PÅ DINE PRIVATE FORSIKRINGER**

ALLE KAN VÆRE UHELDIGE OG FÅ EN SKADE

— OGSÅ TIDLIGERE POLITIFOLK.

Hvert år gjennomfører vi 1,4 millioner skadeoppgjør. Det er flere enn noen andre. Halvparten av alle skader løses innen 24 timer og våre mest fornøyde kunder er faktisk de som har hatt en skade. Slikt skaper trygghet i hverdagen.

Samarbeidsavtalen mellom Politiets Pensjonistforbund og If sikrer deg som medlem 20 % rabatt på de viktigste private skadeforsikringene. Velger du å samle alle forsikringene dine i If kan du bli If Pluss-kunde og oppnå ytterligere rabatt.

Ta kontakt med oss på 02400 så forteller vi deg mer. Husk å oppgi avtale nr. 100.

I samarbeid med:

Rolig, vi hjelper deg.